

DZIENNIK BERLIŃSKI

Pismo codzienne, poświęcone sprawom politycznym, społecznym i ekonomicznym

PRZEDPŁATA wynosi: w okazyjach, w opłatach i na pocztę kwartał 2 m., z odroczeniem do dnia 2/3 m. i odroczenie 67 k., z odroczeniem do dnia 31 k. — Na pocztę pod opaską kwartał 4,50 m. — U opłatowców odroczenie 30 k.

„Dziennik Berliński” wydawca: wydawca
z wyjątkiem podatków i dla podatkowców.

CENA OGŁOSZEŃ: 75 k. od wiersza petytowego — reklamy 50 k. od wiersza. Przy kilkunastu ogłoszeniach odpowiedni rabat. Wszelkie ogłoszenia przyjmuje w Berlinie tytuł Administracyjna „Dziennik Berliński” przy Rauspacher-6

Telefon: Alexander 4903

Redakcja, administracja i ekspedycja: Berlin, O. 22, Rauspacher-6

Telefon: Alexander 4903

Berlin, w środę, 28 lipca 1915.

O stanowisko Rumunii.

»Gwałty rumuńskie« pod takim nagłówkiem znajduje się w niedzielnym nrze »Berl. Tagebl.« bardzo znamienny artykuł, z którego treścią warto się zapoznać. Czytamy tam: »Co Rumunia sobie pozwala wobec Niemiec, z którymi w własnym swym interesie żyć musi w pokoju i zgodzie, przechodzi, jak nam donoszą z Galacu, wszelkie dozwolone granice. Trudno jest wyliczyć wszystko, co Rumunia od początku wojny uczyniła wobec swych potężnych sąsiadów, albo raczej co wobec nich zawiniła. — Prawie codziennie wychodziły nowe drakońskie zarządzenia i rozporządzenia, wychodzące tylko na to, by dowóz zboża i artykułów pastewnych do Austro-Węgier i Niemiec nietylko utrudnić, lecz zupełnie uniemożliwić. Następowały po sobie zakazy wywozu owsa, pszenicy, żyta, grochu, maki, jęczmienia itd., wszystko zarządzania, którym, z wyjątkiem pszenicy, brakło wszelkiej racyi bytu, bo wykazało się później jasno, że wszystkich tych artykułów jest nadmiar, i to w takich rozmiarach, że wielka część się zepsuła zupełnie. Powstała złąd szkoda wynosi około 20 do 25 milionów franków, a interesowany jest w tem nietylko kapitał zagraniczny, lecz także i krajowy.

Później zwolniono cóprawda groch na wywóz, lecz równocześnie zadekretowano bajecznie wysokie cło (3000 franków w złocie za wagon), do którego doszedł później dalszy podatek w wysokości 2000 fr. za wagon na Czerwony Krzyż, a ponieważ pozatem bardzo trudno było wagony otrzymać, nie można było wiele grochu z kraju wywieźć.

Również i na kukurydze, która się bardzo obrodziła, i której pozostało wiele z poprzednich żniw, ustanowiono cło wywozowe bez wszelkiego uzasadnienia po 500 franków w złocie za wagon.

Przez ciągłe ograniczenia, niezliczone trudności i przeróżne szykany, które ze wszystkich stron stawiano eksportowi, zostały poszkodowane interesy nietylko Austro-Węgier i Niemiec, lecz także rumuńskie; bo gdyby był rząd pozostawił swobodę eksportowi, przez co dziennie przynajmniej 400 wagonów zboża byłoby można wywieźć, byłoby przy nadzwyczaj wysokich cenach przez cały czas wpłynęło przeszło miliard franków do kraju, jęczmień, owies i procho były na czas wywiezione, i nie byłoby nastąpiło nieszczęście, że muszą się zepsuć, a wreszcie nie byłoby pozostały pełne śpichlerze w portach i na stacjach kolejowych, tak, że dla nowych żniw, które wypadły nadzwyczaj dobrze, obecnie jednego miejsca znaleźć nie można, by je ulokować.

Całą winę ponosi tutaj wyłącznie i jedynie rumuński minister skarbu, Costinescu, który wszystkie te prześladowcze zarządzenia wymyślił. Co go do tego spowodowało, trudno powiedzieć. Jest tylko faktem pewnym, że jest on notorycznym wrogiem Niemców (Deutschenfresser). Costinescu ma w gabinecie potężne znaczenie i dlatego jego kolejdy muszą go cierpieć.

Niemniej złamienno jest artykuł wstępny w tym samym numerze »Berl. Tagebl.« pisany przez naczelnego redaktora tego pisma, Teodora Wolffa. Pan Wolff zajmuje się oświadczeniem ministra Asquitha w angielskiej izbie gmin, który powiedział, że »koszta wojny wzmagają się, ale także i kapitał pożyczek, których udzielamy sojusznikom, może doznać także wzrostu wskutek przyłączenia się do nas (Anglii) ta-

kich państw, które dotąd w wojnie nie biorą udziału«. Zastanawiając się nad tem, do którego z państw neutralnych orzeczenie to odnosić się może, przychodzi p. Wolff do wniosku, że prawdopodobnie miał tutaj Asquith na myśli Rumunię. Tam bowiem stoją sprawy — powiada p. Wolff — i przeznaczone dla Turcyi wagony z amunicją na tem samym miejscu. Nie przyniosła także zmiany wizyta familijna, jaką zrobił niedawno książę Hohenlohe-Langenburg podczas swej podróży do Carogrodu, który odwiedził królewskiego szwagra w Bukareszcie, który odwiedził się u króla Ferdynanda w Sofii. I ciągle trzeba powtarzać, że my rzeczywiście Rumunii nie potrzebujemy, i że polityka, która doprowadzi do porozumienia z Bułgarią obecnie i w przyszłości może być dla nas znacznie pożyteczniejszą.

»Temps« zapewnia w jednym z licznych artykułów wstępnych, które poświęca kwestyom bałkańskim: »Niemcy korumpują wszystko, co jest kupne i co im może wyświadczyć przysługi«. Ta skarga cnotliwego »Tempsa« działa podwójnie dziwnie w chwili, gdy p. Asquith mówi otwarcie o pieniężnej zachęce neutralnych, którzy dotąd nie biorą udziału w wojnie. »Temps« nazywa próby, spowodowania Rumunii, by przepuściła amunicję, »nowym przykładem brutalności teutońskie«. Jak Ameryka broni moralności i prawa, dostarczając z całych sił amunicji porozumieniu, broni, jak się zdaje, Rumunia tych samych szlachetnych zasad, uniemożliwiając przeciwnikom porozumienia przewóz amunicji. Te same moralne zasady prowadzi p. Wilsona, »Tempsa« i Rumunię co prawda do różnych czynności, lecz do tego samego celu. Celem jest jak największe szkodenie przeciwnikowi, i to jest widocznie jedyną zasadą moralną, która dziś obowiązuje.

Tyle wywody p. Wolffa w »Berliner Tageblacie«. Artykuły te, jak również zacytowany niedawno przez nas artykuł »Franki. Ztg.« z nowej, ciekawej a nieznaney dotąd strony oświetlają stanowisko Rumunii.

Z placu boju.

Na wschodniej widowni wojny w ciągu ostatniej doby nie zaszyły ważniejsze zmiany. W Kurlandyi Niemcy postępują za cofającym się nieprzyjacielem. Według komunikatu niemieckiego, w poniedziałek Rosyanie przeszli do kontrofensy, nad Narwią aby wstrzymać tu bardzo dla nich niebezpieczne dalsze postępy niemieckie w kierunku na linię dolnego Bugu. Według komunikatu niemieckiego te kontrataki rosyjskie zostały zupełnie odparte; jedynie na południowy wschód od Pułtuszki toczą się jeszcze zacięte walki. Główny sztab rosyjski donosi w poniedziałek wieczorem, że po gwałtownym natarciu zdołano odeprzeć Niemców na południe od Rożania.

Przed Modlinem, Warszawą i Dębniem oraz między Wisłą a Wieprzem sytuacja jest bez zmiany. — Natomiast między Wieprzem a Bugiem, zwłaszcza w okolicy Hrubieszowa, Niemcy atakują z wielkimi siłami i donoszą stamtąd o postępach. Komunikat rosyjski przyznaje je częściowo, lecz donosi równocześnie, że z resztą prawie wszystkie ataki niemieckie na tej linii zostały odparte. Nad Bugiem pod Sokalem Austriacy zajęli ważne wzgórze; pozatem we wschodniej Galicyi panuje spokój.

Z prasowej kwatery austriackiej donoszą korespondenci pism berlińskich, że po obu brzegach Wisły przygotowują się w najbliższych dniach po obecny przygotowują się do najszybszej bitwy. Obydwie strony wstrzymują dotychczas w tym celu swoje główne siły i ograniczają się do drobnych potyczek i urtacek.

Z zachodu Niemcy donoszą o zajęciu przez Francuzów nowych pozycji niemieckich we Wogezach

na północ od Münster. Poniedziałkowe komunikaty francuskie jeszcze o tem nie wspominają.

Nad Isonzem gwałtowność walki nie słabnie. Komunikat austriacki donosi znów o odparciu wszystkich ataków włoskich; Włosi wyszczególniają natomiast; postępy nad dolnym Isonzem, przyczem wzięli większą liczbę jeńców, i donoszą, że bitwa rozwija się dla nich pomyślnie. Z austriackiej wojennej kwatery prasowej donoszą, że ataki włoskie od Gorycyi do Monfalcone przygotowane są zawsze przez niezwykle gwałtowny ogień artylerji, poczem Włosi atakują zawsze z ogromnym męstwem. Często dochodzi do walki na białą broń w pozycjach austriackiej bronionych przez wojska węgierskie i dalmatyńskie. Gorycyą narażona jest na ogień artylerji włoskiej. Tryest jest wyludniony słychać tam nanielstanie ognia artylerji.

W Dardanelach francuski łódź podwodna o pojemności 550 ton zatopiona została przez Turków. Na Galipoli panuje spokój. Eskadra sprzymierzonych bombardowała baterie tureckie na azjatyckim brzegu Dardanel. Z nad Eufratu Anglicy donoszą o większym sukcesie.

W ciągu ostatnich dni niemieckie łodzie podwodne zatopiły znów kilka statków angielskich, zwłaszcza rybackich. Zatopionych zostało kilka statków neutralnych, wiozących kontrbandę, pomiędzy nimi statek amerykański »Leelanow«, którego załoga jednak uratowana została.

Komunikat niemiecki.

Wielka główna kwatera, 26 lipca.

Zachodni plac boju.

Stabe francuskie ataki z ręcznymi granatami na północ od Souchez i eksplozje min w okolicy Le Mesnil w Szampanii były bezskuteczne. W zachodnich Argonach obsadzili kilka rowów nieprzyjacielskich. Na ostrzeliwanie Thiaucourt odpowiedziliśmy ponownie ostrzeliwaniem Pont á Mousson. W Wogezach zajęli nieprzyjaciel wieczorem nasze przednie rowy na Lingekopf (na północ od Münster). Pod Roncq (na północny zachód od Tourcoing) został francuski samolot, a pod Péronne samolot angielski zmuszony do opuszczenia się na ziemi. Lotnicy zostali wzięci do niewoli.

Wschodni plac boju.

Atak wykonany z Mitawy został przez nas odparty. Pomiedzy Pczwolem (na południe od Mitawy) a Niemnem posuwamy się za ustępującym przeciwnikiem. Rosyanie usiłovali odeprzeć nasze wojska, które wczoraj przeszły przez Narew silnym atakiem, wykonanym jednocześnie od linii Goworowo (na wschód od Rożan) — Wyszków-Serock (na południe od Pułtuszki). Ofenzywa rosyjska nie powiodła się zupełnie. 3319 Rosyan wziętych zostało do niewoli, 13 kartaczownie zdobytych. Na wschód i południowy wschód od Rożan posunęły się nasze wojska naprzód za ustępującym na wschód nieprzyjacielem. Nad Przemem (na południowy wschód od Pułtuszki) toczą się uporczywe walki.

Przed Modlinem i Warszawą położenie bez zmiany.

Południowo-wschodni plac boju.

Przed Dębniem nie nowego. Na północ od Hrubieszowa wyparliśmy nieprzyjaciela z kilku miejscowości i wzięliśmy 3941 Rosyan do niewoli, w tem 10 oficerów. Pozatem, sytuacja u wojsk niemieckich marszałka polnego Mackensena jest bez zmiany.

Naczelne dowództwo armii.

Komunikaty austriackie.

Wiedeń, 27. 7. (WTB) Urzędowo donoszą:

Rosyjski plac boju.

Od chwili wzięcia szturmem Sokala przez wojska nasze walczone na południe-wschód od tego miasta o posiadanie wzgórze, które jest nadzwyczaj ważne dla utrzymania przejść przez Bug. Wczoraj wzięły nasze waleczne pułki szturmem tę pozycję, przyczem wzięliśmy do niewoli 20 oficerów i 3000 chłopów i zdobyli

śmy 5 kartaczownic. Walki na północ od Hrubieszowa rozwijają się skutecznie. Poza to położenie na północnym wschodzie niezmiennie.

Włoski plac boju.

Pod osłoną wczoraj rano rozpoczętego masowego ognia artylerii zaatakowali Włosi wyżynę Doberdo powtórnie z wzmocnionymi siłami. Atak rozbił się wśród większych strat niż kiedykolwiek. Po zaciętych walkach na białą broń pozostały wojska nasze także w tym dziewiątym dniu walki w całkowitem posiadaniu swych starych pozycji bojowych na brzegu płaskowzgórza. Na reszcie północnego frontu, na granicy Tyrolu i Karyntii nie wydarzyło się nic ważnego.

Zastępca szefa sztabu generalnego, v. Hoefler marszałek polny porucznik.

Komunikat rosyjski.

Według Biura Tel. Wolffa donosi generalny sztab rosyjski z d. 26 bm.: W kierunku z Tukkum na Schlock podjęta 24 lipca ofensywa nieprzyjacielska została odparta z pomocą ognia artylerii okrętów wojennych. Pomiedzy Dżwiną a Niemnem zbliżył się nieprzyjaciel w dniu 25 lipca do frontu Poniewież—Kiejdany. U fortów wysuniętych na południe zachód od Kowna toczą się walki. Na froncie Narwi nieprzyjaciel bez skutku kontynuuje swoje ataki na pozycje nasze nad rzeką Pissą i koto wsi Serwatki. Na południe od Rożan odparliśmy Niemców, którzy przeszli Narew po zaciętej walce w kąt u ujścia rzeki aż do wsi Olszaki. Na południe-wschód od Pułtuska zostały ataki nieprzyjacielskie nad Prutem odparte. U fortów zewnętrznych Modliua rozwinęły się mniejsze walki. Na lewym brzegu Wisły walki nieprzyjaciela przeciw zewnętrznym fortom Dębina nie ustają; zostały one ze skutkiem odparte. Pomiedzy Wisłą a Wieprzem walki artylerii. Pomiedzy Wieprzem a Bugiem walka toczy się dalej z wielką zaciętością. W dniu 25 lipca podejmował nieprzyjaciel na całym froncie ataki, z wyjątkiem okolicy w bezpośrednim sąsiedztwie Wieprza.

Na północ od Hrubieszowa podjął nieprzyjaciel ofensywę z wielką energią i ze znacznymi siłami, pomimo to odparły wojska nasze prawie wszystkie ataki nieprzyjacielskie i podejmowały kontrataki uwieńczone powodzeniem. Z wyjątkiem kilku wsi, które przechodziły z ręki do ręki, pozostał front niezmienny. Nad Bugiem, nad Złotą Lipą i nad Dniestrem nie walczone.

Komunikaty francuskie.

Paryż 26. 7. (WTB). Komunikat popołudniowy:

W ciągu nocy tylko walki artylerijne pomiedzy Aix-Noulette i Souchez jak również w okolicy Soissons. W lesie pod Ailly walka z granatami ręcznymi od rowu do rowu. Pod Hartmansweilerkopf ostrzeżenie. Lotnicy nasi rzucili granaty i 90 strzałów na dworzec wojskowy w Natillois, na północ od Monfaucon.

Komunikat wieczorny:

Stabsza kanonada w okolicy Arras; kilka granatów znów padło na miasto. W Szampanii pomyslna dla nas walka saperska. Pont-à-Mousson było znów bombardowane; tak samo zdobyte przez nas pozycje we Wogezach pod Ban de Sapt.

Komunikat włoski.

Rzym 26. 7. (WTB) Wczoraj posunęła się nasza piechota po zwykłym skutecznym przygotowaniu artylerii nad dolnym Isonzo i poczyniła przy tem znaczne postępy. Na lewym skrzydle naszym zdobyliśmy rozległy zalesiony teren, a w centrum zabraliśmy kilka rowów strzeleckich, które służyły do obrony tańcucha pod San Marino. Na prawem skrzydle zdobyliśmy i traciłiśmy kilkakrotnie Monte Doi pod Busi, ale zatrzymaliśmy go po większej części w naszym posiadaniu. Walki toczyły się wszędzie z zaciętością, zwłaszcza w lasach, gdzie nieprzyjaciel oszańcował się i skąd było trzeba go wyprzeć bagnetami. Przeciwnik korzysta też z bomb i granatów, wydzielających gazy trujące. Wojska nasze bronily się przeciw nim ochronnymi maskami. Pod koniec dnia wpadło w ręce nasze 30 oficerów i około 1600 żołnierzy. Z pozostałych frontów nic znamiennego. Cadorna.

Zatopienie francuskiej łodzi podwodnej.

Konstantynopol 27. 7. (WTB). Główna kwatera donosi: »Dzisiaj przed południem o godzinie 8 zatopiliśmy w cieśninie morskiej francuską łódź podwodną »Mariotte«. 31 marynarzy stanowiących załogę, wziętych zostało do niewoli.

Spokój na Galipoli.

Konstantynopol 27. 7. (WTB) Główna kwatera donosi: Na Galipoli w ciągu 25 i 26 bm. tylko ogień działowy i karabinowy. Z resztą spokój na tym froncie jak i na innych.

Sukces angielski nad Eufratem.

W angielskiej izbie gmin oświadczył minister dla Indyi, Chamberlain, że w dniu 24 bm. Anglicy zajęli ważne pozycje Turków nad Eufratem; wzięli przytem kilkuset jeńców oraz 11 dział i 2 kartaczownice. Turcy mieli 500 poległych. Straty angielskie wynoszą ogółem 300—400 ludzi.

Dotychczasowe ogólne straty angielskie.

Urzędowo podają z Londynu, że ogólne straty armii angielskiej na wszystkich placach boju wynoszą dotąd w oficerach poległych: 4000, ranionych 8330, zaginionych: 1383; w szeregowcach: poległych 57 384, ranionych 188 190, zaginionych 62 502.

Wezwanie uchodźców galicyjskich do powrotu do kraju.

Austryacki minister spraw wewnętrznych, baron Heinold wydał następującą odezwę:

Narazie otwarto następujące powiaty Galicyi dla powrotu uchodźców: Biała, Oświęcim, Chrzanów, Żywiec, Nowy Targ, Wadowice, Bochnia, Myślenice, Limanowa, Nowy Sącz, Brzesko, Dąbrowa, Miechów, Kolbuszowa, Pilzno, Ropczyce, Grybów, Strzyżów, Krosno, Stary Sambor i nie należące do twierdzy obszary powiatów: Kraków, Wieliczka i Podgórze. Wzywa się do powrotu do tych powiatów uchodźców, którzy w chwili wybuchu wojny mieli tam stałe miejsce zamieszkania a nie są niezdolni do pracy, ani pozbawieni zarobków, lub środków utrzymania.

Dla powrotu do tych powiatów obowiązują następujące zasady:

1) Każdy uchodźca, który stale mieszkał w jednym z tych powiatów, otrzyma od dyrekcji policyi w Wiedniu legitymację, wymaganą dla powrotu na obszar etapowy, a uprawniającą do użycia pociągów według wojennego rozkładu jazdy, pod warunkiem, że nie zachodzi co do jego osoby żadna przeszkoda, ani pod wyżej wymienionymi względami (brak zdolności do pracy, brak zarobku, lub utrzymania), ani pod względem państwowo-policyjnym.

2) Osoby, pobierające państwowe zasiłki dla uchodźców, otrzymują tam, gdzie im zasiłek dotychczas wypracowany, polecenie do wolnej jazdy, tudzież polecenie dla ulg przy powrotnym transporcie: rodziców zupełnie ubogich. Uchodźcy, nie pobierający takiego zasiłku, jednak zupełnie pozbawieni środków, otrzymują te polecenia w dyrekcji policyi w Wiedniu. Polecenia powyższe wydaje Centralna stacja uchodźcza dla osób, które w niej biorą zasiłki, dla wszystkich innych wystawia je dyrekcja policyi.

3) Uchodźcy, korzystający z państwowych zasiłków dla uchodźców, po powrocie do dawniejszych siedzib w Galicyi otrzymywać będą te zasiłki nadal przez tamtejszą władzę państwową, względnie policyjną, za okazaniem osobnego potwierdzenia poborów, potwierdzenia, które im wystawi wiedeńska dyrekcja policyi.

Ulgę wolnej podróży powrotnej, wolnego transportu rzeczy i dalszy pobór zasiłków uchodźczych w Galicyi przysługiwać będą uchodźcom tylko pod tym warunkiem, że wszyscy zdolni do podróży członkowie odnośnych rodzin, żyjący we wspólnym związku rodzinnym — o ile z podanych powyżej powiatów pochodzą i o ile wspólnie się schronili — powrócą równocześnie i wspólnie do ścieślej ojczyzny, i że w ciągu trzech tygodni od tego obwieszczenia przystąpią do tej powrotnej podróży, względnie najdalej za 4 tygodnie od dnia tego obwieszczenia zgłoszą swój powrót u władzy powiatowej, czy policyjnej, w swoim miejscu zamieszkania w Galicyi.

Prócz tego mają okazać dowód, że w ciągu ostatnich 12 miesięcy szczepili się przeciw ospie. Bliższych objaśnień co do podróży i ulg w przewozie rzeczy udzieli uchodźcom dyrekcja policyi w Wiedniu. Uchodźcy, którzy przed wybuchem wojny mieszkali w jednym z wymienionych powiatów, a wezwania do powrotu w ciągu podanego terminu nie usłuchają, tracą ulgę wolnej jazdy i wolnego transportu rzeczy przy późniejszym powrocie, tracą także prawo do dalszych państwowych zasiłków, uchodźczych i zasiłki te najdalej w trzy tygodnie po niniejszem obwieszczeniu będą im odjęte. Uwolnienie dalszych powiatów Galicyi i Bukowiny dla powrotu będzie stopniowo ogłoszane.

Dla uchodźców, bawiących poza Wiedniem w Dolnej Austrii, wydano podobne postanowienia: przeprowadzeniem ich zajmują się polityczna władza powiatowa, względnie policyjna.

W sprawie rozporządzenia dotyczącego powrotu do Królestwa pod administracją niemiecką

istnieją ciągle jeszcze nieporozumienia, dlatego podajemy to rozporządzenie poniżej w dosłownem brzmieniu:

Rozporządzenie

dotyczące powrotu mieszkańców do obszarów Polski po lewej stronie Wisły, podlegających niemieckiej administracji cywilnej.

§ 1.

Wszyscy mieszkańcy Polski, którzy mają swój domicyl (miejsce stałego zamieszkania) na obszarach Polski po lewej stronie Wisły, podlegających niemieckiej administracji, po publicznem wezwaniu mają obowiązek powrócić do swych siedzib w terminie, który oznaczy naczelnik administracji cywilnej.

Od obowiązku tego wyłączone są osoby, które znajdują się w stosunku roboczym lub służbowym w Rzeszy niemieckiej albo państwach sprzymierzonych, lub które powrócić nie mogą z powodu okoliczności niezależnych od ich woli.

Nienaruszony pozostaje przepis cyfry 1 Nr. 7 rozporządzenia z 29. kwietnia 1915, dotyczącego komunikacji granicznej pomiędzy Rosją po lewej stronie Wisły a Niemcami.

(Dziennik rozporządzeń Nr. 5, rozporządzenie Nr. 25.) Publiczne wezwanie, oznaczone w ustępie 1., winno być zamieszczone w Dzienniku rozporządzeń ce-

sarsko-niemieckiej administracji cywilnej dla Polski po lewej stronie Wisły oraz w urzędowym Dzienniku Rzeszy i państwa pruskiego (Reichs- und Staatsanzeiger).

§ 2.

Kto nie zastosuje się do niniejszego rozkazu w przeciągu czasu przepisanego, może być do tego zmuszony karą pieniężną, dochodzącą do najwyższej kwoty 500 000 marek.

Karę wymierza się odpowiednio do majątku winnego. Kara wynosi przy majątku do

10 000 marek	5	od sta
100 000	>	8	>
500 000	>	10	>
ponad tę kwotę	15	>

Po upływie 4 miesięcy kara pieniężna może być wyznaczoną na nowo na oporną osobę, która nie zastosuje się do rozkazu powrotu do swej siedziby.

§ 3.

Majątek ocenia, oraz ustanawia i ściaga karę pieniężną naczelnik powiatowy (prezydent policyi) tego okręgu administracyjnego, w którym ociągająca się z powrotem osoba posiada swe stałe miejsce zamieszkania.

Wyznaczona kara ogłoszona będzie w Dzienniku rozporządzeń cesarsko-niemieckiej administracji cywilnej dla Polski po lewej stronie Wisły.

§ 4.

W przeciągu 4 tygodni od dnia wydania numeru Dziennika rozporządzeń, który zawiera dotyczące ogłoszenie, wolno przeciwko wysokości kary pieniężnej zwrócić się z zażaleniem do naczelnika administracji cywilnej dla Polski po lewej stronie Wisły, który rozstrzyga definitywnie z wyłączeniem drogi prawnej.

§ 5.

Kara, prawomocnie ustanowiona, może być umorzona zupełnie lub częściowo, a kara już ściągnięta może być zwrócona.

Definitywna decyzja co do tego przysługuje naczelnikowi administracji cywilnej dla Polski po lewej stronie Wisły.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie natychmiast.

Kwatera główna na wschodzie, dnia 3. lipca 1915.

Naczelnny wódz na wschodzie:

von Hindenburg,
generał-feldmarszałek.

Rozporządzenia tego nie należy rozumieć tak, że wszyscy mieszkańcy tych terenów wracać powinni. Nie dotyczy ono osób, które znajdują się w Niemczech na robocie lub w służbie, osób internowanych tutaj lub tych, które z niezależnych od nich powodów do stron rodzinnych wrócić nie mogą.

Wezwanie to dotyczy tylko tych, którzy przed rajazdem niemieckim do Królestwa Polskiego uciekli dobrowolnie i przebywają za granicą, pozostawiając majątek swój samopas i chcąc w ten sposób zagrażać przeczekać zawieruchę wojenną.

Znajdujący się tutaj w Niemczech na robocie, pracy swej porzucić nie mogą, jak to wynika z poniższego ogłoszenia zastępczej jeneralnej komendy II. korpusu w Szczecinie:

Robotnicy polscy, a jeneralna komenda II. korpusu w Szczecinie.

Zastępca jeneralnej komendy II. korpusu ogłasza: W ostatnim czasie uciekło podpadając wielu rosyjsko-polskich robotników, zwłaszcza w wieku wojskowym z miejsce swej pracy. Jedynie w rzadkich wypadkach zostali pochwyceni. Wzywa się pracodawców, aby owych robotników trzymali pod ostrym nadzorem i aby w razie ponownych prób robotników, by zmienić miejsce pracy, donieśli o tem niezwłocznie wójtom, lantratrom i komisarzom obwodowym. Oprócz tego należy donieść o tem kompetentnemu sądowni wojennemu dla stanu wojennego (w Szczecinie, Gryfi i Bydgoszczy), aby za robotnikami wysłany został na podstawie rozkazu z października 1914 r. i z lutego 1915 r., rozkaz aresztowania, aby zostali zasądzeni na kary więzienne. Robotnicy musieli gdzie indziej znaleźć pracę. Według rozkazu z 24 lutego 1915 r. będą karani więzieniem pracodawcy, którzy przyjmują rosyjsko-polskich robotników i robotnice bez poświadczenia dotychczasowego pracodawcy, że zostali zwolnieni z pracy i bez poświadczenia policyi miejscowej, że wolno im przekroczyć granice okręgu policyjnego, w którym dotąd pracowali.

Pracodawcy, którzy postępować będą wbrew temu rozkazowi, mianowicie ci, którzy robotników, przyjętych wbrew rozkazowi, nadal zatrudniają będą a nie odesła ich do ich dawniejszego pracodawcy zostaną bezwzględnie oddani pod sąd wojenny dla stanu wojennego celem zasądzenia ich na karę.

podp. Vietinghoff.

Z Królestwa i Galicyi.

Z Warszawy.

Zakaz gazet żargonowych.

Berlińska »Jüdische Rundschau« donosi, że władze rosyjskie w Warszawie zakazały na czas wojny dzienniki żargonowe: »Moment«, »Hajut« i »Hacefire«, rzekomo dlatego, że podawały wiadomości o pogromach antyżydowskich w Rosyi.

Z Galicyi.

Przymus paszportowy we wschodniej Galicyi.

»Wiener Ztg.« ogłasza rozporządzenie całego ministerstwa, zaprowadzające przymus paszportowy dla mieszkańców obwodu wyższego sądu krajowego lwowskiego. Według tego rozporządzenia każdy, kto się chce z tego obwodu udać do okręgu krakowskiego i do innych krajów austriackich, obowiązany jest wykazać się wystawionym przepisowo paszportem podróży, według rozporządzenia całego ministerstwa z 15. stycznia 1915. Inne dokumenty podróży, jak karty legitymacyjne, książeczki robotnicze, przepustki itp. nie będą już przez tych podróżnych używane. W wypadkach, w których wystarcanie się o paszport jest niemożliwe, naczelnik kraju w porozumieniu z komendantem terytoryalnym może uznać inne papiery urzędowe za dokumenty wystarczające. Przekroczenie tego rozporządzenia będzie karane.

Wiadomości polityczne.

Rumunia.

Polityka p. Bratianu.

W artykule wstępnym omawia, jak czytamy w »Lok. Anz.«, »Universul« politykę prezesa ministrów rumuńskich, Bratianu. Wyrażone tam jest przekonanie, że Bratianu w chwili stosownej zajmie, celem spełnienia ideału narodowego, stanowisko aktywne i poprowadzi Rumunię tam, gdzie zapewniona będzie na zawsze przyszłość państwa a z niem całego rumuńskiego narodu.

Włochy.

Ostatnia narada włoskich ministrów.

W ostatniem zebraniu ministrów uczestniczyli wszyscy ministrowie. Po powitanu nowego ministra, Barzilaia — wysłano telegram z życzeniami do ranego pośła Bissolatiego. Minister marynarki referował o zatopieniu krążownika »Garibaldi« i o szczęśliwym uratowaniu załogi. Minister wojny informował obecnych o dotychczasowych operacjach wojennych i o uchwałach, powziętych podczas posiedzeń najwyższej komisji amunicyjnej. Bardzo szczegółowo omawiano sytuację międzynarodową i sprawę administracji zajętych ziem austriackich. Barzilai w ciągu posiedzenia zamianował szefa kancelaryi i sekretarza. Minister finansów zdawał relacje z wyniku pożyczki i zapewniał, że uczestniczą w niej przeważnie sfery średniego stanu: kupców i obywateli miejskich. Oficjalnego sprawozdania nie wydano.

Zmiana frontu.

Aż do niedawna skreślała cenzura włoska artykuły pism wzywające rząd włoski do wypowiedzenia Niemcom wojny. Obecnie nastąpiła zmiana frontu. »Popolo d' Italia« bowiem, organ reformowanych socjalistów pomieszcza obszerny artykuł przeciw Niemcom, zaaprobowany przez cenzurę.

Rzym gotuje się na przyjęcie króla belgijskiego.

Rzym przygotowuje się na przyjęcie króla belgijskiego, który podczas podróży na front włoski zatrzyma się kilka dni w stolicy włoskiej, jako gość królewskiego dworu.

Niemcy.

Konferencja niemiecko-francuska?

BTW. podaje za »Neue Züricher Zeitung«, że według wiarogodnych informacji niebawem odbędzie się w Genewie konferencja trzech niemieckich i trzech francuskich postów socjalistycznych. Ze strony niemieckich mają w niej wziąć udział: Haase, Bernstein i Kautsky.

»Vorwärts« podając tę wiadomość, dodaje: »Nie wdajemy się w to, czy szczegóły tej informacji są ściśle«.

Wiadomości potoczne z Polski.

Księstwo Poznańskie.

* Gniezno. Żołnierz wypadł z pociągu. Na torze kolejowym pomiędzy Gniezmem a Trzemesznem znaleziono nieżywego, pokaleczonego żołnierza, który wypadł z pociągu. Nazwiska na razie nie zdołano stwierdzić.

* Buk. Okrutna matka. W Boku uwięziono wdowę po rzemieślniku budowlanym Hennigu, która swoje nowonarodzone dziecko wrzuciła do gnojówki.

* Rawicz. W okolicy Rawicza, jak donosi »Dz. Pozn.« znaleziono w lesie prawdziwy grzyb, którego główka miała 30 centymetrów średnicy, a pień był pół metra wysoki. Rzadki ten okaz ważył przeszło 4 funty.

* Inowrocław. »Dziennik Kujawski« zo stał rozkazem komendy jeneralnej w Szczecinie zamknięty na pięć dni.

Przyszły numer »Dziennika Kujawskiego« ukaże się na niedzielę, dnia 1 sierpnia.

Wiadomości z Berlina i okolicy.

Berlin, dnia 28 lipca 1915.

Kalendarz: czwartek 28 lipca Marty p.

— Okręg Tow. Oświatowo Kobiocy. Na gre fantową złożyli dotąd u p. Sobierajskiej: p. Popiałkiewicz skrzypce, pani Stelmaszyk 200 pocztówek, p. R. z Weddingu płaszcz damski, ». Gasczyński płaszczki dziecięcy i dwa przedmioty nadające się na lepszą premię, p. Kasperska kosz owocowy, p. J. G. z Neukölln piękną pisarkę, p. J. Z. z Starej Jakobstr. 5 mk i 2 przedmioty,

u p. Ziarnowskiej: Witold i Bogdzu P. po 10 przedmiotów, Czestaw Hieronim Kubczak po 5 przedmiotów.

O dalsze datki gorąco prosi, Zarząd.

— Zaczepka o rozmawianie po polsku. W »Berl. Tgbl.« czytamy: Wczoraj po poł. jechała moja córka z pewnym znajomym panem tramwajem i rozmawiała z swym towarzyszem po polsku. To spowodowała pewnego siedzącego niedaleko niej pana do oświadczenia, że po polsku rozmawiać nie wolno. Moja córka przerwała rozmowę, nie chcąc wywołać awantury. Pomimo to zawezwał pasażer ów moją córkę w tonie grubiańskim, by poszła z nim na policyę, co też uczyniła. Na policyi powiedziano owemu podejrzliwemu panu, że mówienie po polsku nie jest zakazane, i że niema się podejrzanego. Tego rodzaju nagabywania trzeba się w wielkiem mieście wystrzegać, dodaje »Berl. Tgbl.«

My od siebie możemy dodać, że u nas w redakcyi skarżono się już niejednokrotnie na tego rodzaju patryotów, którzy bohaterstwu swojemu dawali upust oburzając się o »polnische Gequatsche«, a gdy dostawali odprawę należytą lecz spokojną, udawali się pod opiekę policyi rzucając na osoby rozmawiające po polsku podejrzenie, że są szpiegami. Czy po napomnieniu »Berl. Tgbl.« pohamują swe »arcypatryotyczne« zapędy?

— Aresztowanie oszustki. Policyi w Schönebergu udało się pochwycić poszukiwaną przez licznych prokuratorów niemieckich oszustkę, byłą kantorzystkę Jadwigę Müller, urodzoną w roku 1892 w Bydgoszczy, w chwili gdy żegnała się z swą trzyletnią córeczką. Müllerównę aresztowano w początkach czerwca i umieszczono w więzieniu śledczem w Moabicie. Śledztwo wymagało, by ją przewieźć do Insterburga celem konfrontacyi. Tutaj udało jej się zbiedz. Müllerówna pod przybranymi pięknie brzmiącymi nazwiskami — podając się za córkę pułkownika wyszukiwała swe ofiary zwłaszcza w kołach oficerskich. Poszkodowała również wielu właścicieli pensjonatów.

Dopomóżcie nam Rodacy, ażeby „Dziennik Berliński“ mógł dotrzeć do każdego domu polskiego na obczyźnie.

— Zasadzony pomocnik pocztowy. O wykroczenie w urzędzie oskarżony był 18 letni, były pomocnik pocztowy Oton Oesemann. Był on już dwukrotnie karany za kradzież. Pomimo tych kar został krzyżowany do pomocy przez urząd pocztowy 5 w Charlottenburgu. Władza pocztowa otrzymała cprawda wyciąg jego kar, lecz pomimo to zatrzymano go, ponieważ, jak oświadczył inspektor poczty Ey przed sądem, był wielki brak personatu i nie można było tak prędko otrzymać zastępców. Jak się później wykazało, przywłaszczył sobie oskarżony list rekomendowany a potem sfałszował pokwitowanie z odbioru. — Zwolniony z urzędu pocztowego nr. 5, uzyskał natychmiast nowe zajęcie w urzędzie pocztowym 39, gdzie przywłaszczył sobie kilka przesyłek pocztowych z cygarami, czekoladą i kielbasą. Sąd skazał go na 1 i pół roku więzienia.

— Podoficer Szafranski z 1 pułku legionistów polskich, rodem z Zywca w Galicyi, ciężko ranny pod Warszawą w październiku r. z., znajduje się od 1-go stycznia t. r. w lazarecie w Friedenau przy Offenbachstrasse, leży w sali nr. 114 na 2 piętrze. Sz. po niemiecku nie umie, za lekturę polską bardzo wdzięczny. Lazaret otwarty w środę i niedzielę od 2-4 po poł.

— Zwracamy uwagę, że teraz można także na dworcu »Alexanderplatz« nabyć »Dziennik Berliński«. Poza tem znajduje się »Dziennik« na dworcu »Śląskim« i »Friedrichstr.«

— Zapomogi mieszkaniowe miasta Berlina wyniosły w miesiącu lipca 1407000 mk., oznacza to w stosunku do zeszłego miesiąca wzrost o 300 000 mk. Zapomogi wypłacane na mieszkanie wynosiły w styczniu 257000 mk., w miesiącach styczniu i kwietniu od 550 000 do 600 000 mk., w maju dosięgły sumy 761000 mk., w czerwcu 1113000 mk. a w lipcu 1407000 mk.

Naturalnie cyfry te nie dają jeszcze dokładnego poglądu na wysokość zapomóg na mieszkania, bo także z zapomóg wojennych i z zapomóg udzielanych osobom pozostającym bez pracy, które do czerwca osiągały cyfrę 42 750 000 mk., poważna suma odchodzi na opłacenie dzierżawy mieszkań.

— W sprawie obowiązku służby wojskowej. »Dziennik Poznański« pisze: Na liczne życzenia z różnych stron poruszamy jeszcze raz sprawę obowiązku służby wojskowej tych, którzy uznani zostali za niezdolnych (D.U.)

Komenda obwodowa w Rawiczu wzywała do stawienia się na kontrolę:

1) Wszystkich niepowołanych jeszcze pod broń podoficerów i żołnierzy landwery I i II powołania, rezerwy uzupełniającej i tych, którzy pozostawieni zostali do dyspozycyi odnośnych władz rezerwy uzupełniającej 2) wszystkich niepowołanych jeszcze pod broń podoficerów i żołnierzy wywiczzonego landsturmu; 3) popiśwowych (tj. za zdolnych uznanych) ale niepowołanych pod broń żołnierzy niewywiczzonego landsturmu.

Następnie dodała komenda opwodowa następujące objaśnienia:

»Von den unter Ziffer 1—3 genannten brauchen diejenigen Unteroffiziere und Mannschaften nicht zur Kontrollverzammlung zu erscheinen, die bereits im Frieden oder während des Krieges bei Nachmusterung die Entscheidung »dauernd feld- und garnisondienstunfähig« erhalten haben, auch wenn sie bei der im April oder Mai d. Js. stattgefundenen Kriegsnachuntersuchung für »kriegsverwendungsfähig, garnisonverwendungsfähig oder arbeitsverwendungsfähig« befunden worden sind.

Nach neuerer Bestimmung des Kriegsministeriums dürfen ausgemusterte Leute zum Heeresdienst nicht mehr herangezogen werden; »sie stehen somit nicht mehr unter militärischer Kontrolle«.

(Z wymienionych pod liczbą 1—3 ci podoficerowie i żołnierze nie potrzebują stawiać się na kontrolę, którzy już w czasie pokoju lub w czasie wojny przy powtórnem badaniu lekarskiem uznani zostali »jako niezdolni do służby polowej lub garnizonowej«, chociażby przy badaniu w czasie wojny odbytem w kwietniu i maju uznani zostali jako »zdolni do użycia w służbie polowej, garnizonowej, albo do pracy«.

Według nowego rozporządzenia ministerstwa wojny, uznani raz już za niezdolnych nie mają być powołani do służby wojskowej, a tem samem nie stoją pod wojskową kontrolą.)

Kto się chce przysłużyć dobrej sprawie

i pomagać w szerzeniu oświaty pomiędzy naszym ludem, ten niech na każdym kroku rozpowszechnia uczciwe pisma polskie. Sposobność do tego jest zawsze i wszędzie i byleby tylko chęci i dobra wola się znalazły, to każdy uświadomiony Polak może pod tym względem zdziałać bardzo wiele.

Ponieważ nam nasi Czytelnicy i Przyjaciele okazali już nieraz swą życzliwość i przyczynili się do znacznego powiększenia grona naszych czytelników, pręto mamy nadzieję, że i teraz wykorzystają tę sposobność, ażeby na sierpniu i wrzesniu dalsze szeregi nowych zwolenników nam zwerbować.

Wiadomości potoczne.

Uprasza się o wiadomość, gdzie znajduje się Józef Herbik, lat 31, ze Zduńskiej Woli w Królestwie, który jeszcze przed wybuchem wojny udał się był z żoną na robotę do Prus. Ktoby wiedział o pobycie Herbików zechce donieść o tem pod adresem: Antonina Włodarska, Nielęgowo, p. Kosten Bez. Posen.

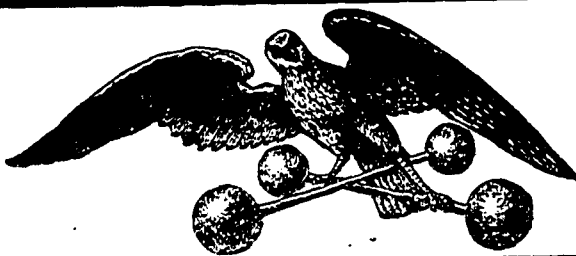
Wszystkie inne pisma polskie uprasza się o powtórzenie powyższego ogłoszenia.

Polski podróżny z »Lusitanii«. Piotrogrodzka Agencja Telegraficzna donosi z Mińska: Do Mińska powrócił z Ameryki włościanin Jurczyk, który odbył podróż przez ocean na »Lusitanii«. Gdy nastąpił wybuch na parowcu, Jurczyk wyleciał na burcie, złapał rękoma deskę i trzymał się na powierzchni wody przez 4 godziny, poczem stracił przytomność. Opowiadanie Jurczyka o ostatnich chwilach »Lusitanii« są pełne nie dającego się opisać tragizmu. Tysiące mężczyzn, kobiet i dzieci, nieprzytomnych z przerażenia, biegali po pokładzie, rzucały się do szalup i do wody z rozdzierającym duszę wołaniem o ratunek. Parowiec utrzymał się na wodzie przez 5 minut, poczem znikł w falach morskich, zabierając z sobą liczne ofiary. Razem z Jurczykiem powracało na pokładzie »Lusitanii« 77 włościan z gubernii mińskiej. Uratowało się tylko dwóch.

Nietylko abonować pismo polskie, ale zachęcać drugich do czytania gazet polskich, jest obowiązkiem każdego prawego Polaka.

ZŁOT SOKOŁÓW

w niedzielę, 8 sierpnia

na torze wyścigowym
w Treptow tuż przy dworcu Treptow.

Początek o godzinie 3 i pół po poł.

Na bezdomnych!

Okręg Tow. Ośw. Kobięcych na Brandenburgię
urządza

wielką wycieczkę

połączoną z polskim dniem kwiatów
dnia 1 sierpnia 1915 roku
do ogrodu p. Thiele w Niederschön-
hausen przy Kaiserin Augustastraße.

Początek koncertu o godzinie 3 po poł.

Różne gry towarzyskie:

Strzelanie do tarczy, gra w rybę,
gra w kostkę, poczta japońska.

Komunikacja: Koleją obwod. do dworca Pankow.
Tramwaje 44, 45, 47, 47E, 49, 51, 57, 57E.

Stolarz

biegły w swym zawodzie, wolny
od wojskowości, któryby był
zdolny prowadzić

samodzielnie

fabrykę krzesel oraz innych wy-
robów, może się zaraz zgłosić
pod J. B. do Dzien Berliński.

Służąca

może się natychm. zgłosić. Reflek-
tuje tylko na porządną dziewczynę
znającą dokładnie swoją robotę.

Józefa Morgenstern,
Niederschöneweide, Spreestr. 21.

Marjan Fuks

z Warszawy
udziela lekcy języków
polskiego i rosyjskiego.
N.W. 21., Essenerstr. 17,
II piętro na lewo.

Największy i
najrzeteln.
skład polski
i reparacyi.

Zegarek z gwiazdą „Mars”
zastar. srebr. lub złoty okazał
się teraz jako najpewn., pod
pełną gwar. Gorąco do polecen.
jako zeg. wojenny toraz 12, 16, 18,
22, 27, 30, 36 do 500 m. Niędp. od-
bieram i zwracam wpłać. sumę.
Zamów. nadechodzą codzieln. z
najroz. stron s. jata. Osobne
cenniki i n. zeg. „Mars” gratis!
J. Paschke, zegarm. i złoін.
Berlin, Langestr. 110.

BANK SKARBONA

Sp. zap. z ogr. por.

CHARLOTTENSTRASSE 84, parter
tuż przy narożniku Kochstrasse.

Telefon: Amt Moritzplatz nr. 945.
Pocztowe konto czekowe: Berlin nr. 11043.

Przyjmuje oszczędności poczynszy od 1 mk. oprocento-
wując je stosownie do wypowiedzenia i udziela spół-
nikom pożyczek. Zakłada konta czekowe, dyskontuje
i inkasuje weksle i poleca się do załatwienia wszelkich
transakcyi w zakres bankierstwa wchodzących.

GODZINY URZĘDOWE:

W dni powszednie od godz. 10-2
w niedziele od godz. 8-10.

ZARZĄD:

Stróżyński. Kołodziejczyk. Mizgalski.

Szan. Odbiorcom do łaskawej wiadomości, że od 1. t. m.
jest telefon mój tylko urząd Moabit nr. 2915.

Skład hurtowny likierów i koniaków

firmy B. Kasprowicza jak dotąd tak i nadal
prowadzę na własny rachunek; zamówienia
wszelkie, tak z Gniezna jak i tu na miejscu
uskuteczniam odwrotnie.

Jan Schmidt, Berlin NW 21, Emdenerstr. 51.

Główne zastępstwo i skład hurtowny na Berlin i okolice.

Telefon Moabit nr. 2915.

KURSA SZOFERSKIE

Autotechnikum „Süden“

Berlin S. 59, Kottbuserdamm 79

przyjmuje jeszcze panów, pragnących wyczyć się kierowania samocho-
dami. — Honorarium poczynszy od mk. 25.—

Dla powołanych do wojska, możność
wstąpienia do oddziałów automobilistów.

OBŚLUGA POLSKA. — Prospekt gratis i franko!

Rodacy! Abonujcie „Dzien Berliński“.

HURTOWNIE!

Telefon: Königstadt 1696.

DETALICZNIE!

W. H. FYRST, Schillingstr. 7.

Wyłączny skład na Berlin i okolice papierosów „Imperial-
Extra” oraz hurtownia sprzedaż „Noblesse”, „Dubec”, „Wulkan”
i „Sulima”.

jest znakomitem 10 tenyng. cygarem.

Najtańsze źródło zakupu dla odsprzedających

WIELKI OBRÓT! — MAŁY ZYSK!

Polska fabryka cygar i papie-
rosów oraz krajalnia tytoniu

poleca wyroby własne.

Dziennik Berliński

kosztuje na miesiąc sierpień
i wrzesień z odno-
szeniem do domu 1.62

Kwit do zapisania „Dziennika Berlińskiego“.

Uprasza się tu odciąć.

Unterzeichnete aboniert hiermit bei dem Kaiserl. Postamt hierselbst

Titel der Zeitung:	Ersch. Ort:	Bezugszeit:	Preis:	Bestellg.
Dziennik Berliński	Berlin	Viertelj. Monatl.	2 Mrk. 67 Pf.	42 Pf. 14 Pf.

Ich will die Zeitung ins Haus gebracht haben und der Bezugspreis einschließ-
lich Bestellgeld soll durch den Briefträger von mir eingezogen werden.

Vor- u. Zuname: _____
(Imię i nazwisko)

Genaue Adresse: _____
(Dokładny adres)

Obenstehenden Betrag erhalten zu haben bescheinigt

191

W niedzielę od 8-10 otwarte. Specjalność obszerne
wielkości.

Zaleca się wielki pospiech!

Na przeciąg długich lat niepowtarzająca się zniżka cen.

Wyprzedaż inwentur.

Za 10 marek Za 20 marek Za 30 marek

zwykle do 55.— zwykle do 105.— zwykle do 125.—

Jedwabne jaeczki Ładne płaszcze sukienne Dł. jedw. płaszcze gum.

Płaszcze od kurzu Ustry jesienne Ład. płaszcze Astrachan

(Mohair) Płaszcze z jedw. Gloria Płaszcze dla mężatek

Kostiumy Suk. płaszcze wieczor. jedwab Eolienne

Ozdobne suknie Płaszcze gum. Nieb. kostiumy kamgar.

Ład. kostiumy do prania Płaszcze-Kov. na jedw. na jedw. podszewce

Płaszcze-Kov. do 100dt. Kostiumy z jedw. bastu Jedwabne suknie

Peleryny z loden Kostiumy z loden Jedwabne kostiumy

Większy zapas spódnic Eleganckie płaszcze jedw. pluszowe »Seale

(modele) marek 6.50 zamiast mk. 160 za mk. 99.—

Eleg. futra perskie, Sealbisam, Orenburger, Kanin, długie i półdługie

zamiast: mk. 1300 1000 650 350

650 400 250 100 podł. jakości

Magazyn żalobny.

Wysyłam do wyboru natychmiast. Tel. Centrum 7890.

WESTMANN.

Berlin W. Mohrenstrasse 37a NO., Gr. Frankfurterstrasse 115

przy Kolonadach, przy Andreasstrasse.

